

إِرْحَمُوا عَزِيزًا ذَلَّ وَ غَنِيًّا افْتَقَرَ وَ عَالِمًا ضَاعَ بَيْنَ جُهَالٍ. رسول الله (ص)

دلسوزی کنید بر ارجمندی که خوار شده و دارایی که ندار شده و دانایی که میان نادان ها تباه شده است.

إِرْحَمُوا ثَلَاثَةً به سه شخص دلسوزی کنید(رحم کنید)

أَسْرَ الْمُسْلِمُونَ فِي غَزْوَةِ طِيٍّ « سَفَانَةَ » ابْنَةَ « حَاتِمِ الطَّائِي » الَّذِي يُضْرَبُ بِهِ الْمَثَلُ فِي الْكَرَمِ وَ لَمَّا ذَهَبَتْ مَعَ الْأَسْرَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ص) قَالَتْ لَهُ: إِنَّ أَبِي كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ يَفُكُّ الْأَسِيرَ وَ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَ الْعِرْضَ وَ يُفْرِجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ وَ يُطْعِمُ الْمِسْكِينَ وَ يَنْشُرُ السَّلَامَ وَ يُعِينُ الضَّعِيفَ عَلَى شِدَائِدِ الدَّهْرِ وَ مَا أَتَاهُ أَحَدٌ فِي حَاجَةٍ فَرَدَّهُ خَائِبًا أَنَا ابْنَةُ حَاتِمِ الطَّائِي.

مسلمانان در غزوه طيء «سفانه» دختر «حاتم طايي» را که در بخشش به او مثال زده می شود، اسیر کردند، و زمانی که همراه اسیران پیش رسول الله (ص) رفت، به او گفت: پدرم سرور قومش بود. اسیر آزاد می کرد و همسایه را حفظ می کرد و از خانواده و آبرو حمایت می کرد و اندوه غمگین را می زدود، و درمانده را طعام می داد، و صلح را منتشر می کرد و ضعیف را در سختی ها ی روزگار یاری می کرد، و هیچ کس با خواسته ای نزد او نیامد که او را ناامید برگردانده باشد، من دختر حاتم طایي هستم.

ارحموا: فعل و فاعله و بارز - ثلاثة: مفعول به - أسر: فعل - المسلمون: فاعل مرفوع بالواو فرعى - طيء: مضاف إليه - سفانة: مفعول به - ابنة: تابع و منصوب - حاتم: مضاف إليه - الطائي: صفت - الذي: صفت دوم - يضرب: فعل و فاعله محذوف و نائب فاعله المثل - ذهبت: فعل و فاعله هي مستتر- الأسرى: مضاف إليه (جمع تكسير مفردة الأسير) - كان: فعل ناقص و اسمه هو مستتر - سيّد: خبر كان مفرد و منصوب - قوم: مضاف إليه - يفكّ: فعل و فاعله هو مستتر - الأسير: مفعول به - الجار: مفعول به (جمعه الجيران) - الأهل: مفعول به - عن المكروب: جار و مجرور - المسكين: مفعول به - السلام: مفعول به (مترادف الصلح ، السلم) - يعين: فعل و فاعله هو مستتر (باب إفعال) - الضعيف: مفعول به - ما: حرف نفى - أتى: فعل و فاعله أحد (أتى = جاء) - ه: مفعول به - ردّ: فعل و فاعله هو مستتر - ه: مفعول به - خائباً: قيد حالت - أنا: مبتدا - ابنة: خبر مفرد - حاتم: مضاف إليه - الطائي: صفت

غزوة: اسم - مفرد - مونث - جامد غير مصدرى - معرف بالإضافة - معرب

يُضْرَبُ: فعل مضارع ، للغائب، ثلاثى مجرد ، متعدد، مجهول، معرب

المكروب: اسم ، مفرد ، مذکر ، مشتق (اسم مفعول) ، معرفه به ال ، معرب

شدائد: اسم ، جمع تكسير (مفردة شديدة أو شديد : مؤنث أو مذکر ، مشتق و صفت مشبهة " نمى خوانيم " من المصدر شدة) ، معرف بالإضافة ، معرب

فَقَالَ النَّبِيُّ (ص): « هَذِهِ صِفَاتُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا أَتْرَكُوهَا فَإِنَّ أَبَاهَا كَانَ يُحِبُّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ وَ اللَّهُ يُحِبُّ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ. » ثُمَّ قَالَ: « إِرْحَمُوا عَزِيزًا ذَلَّ وَ غَنِيًّا افْتَقَرَ وَ عَالِمًا ضَاعَ بَيْنَ جُهَالٍ »

پس پیامبر (ص) فرمود: به راستی این صفات مؤمنان است؛ او را رها کنید زیرا پدرش خوی های پسندیده را دوست داشت؛ و خداوند اخلاق پسندیده را دوست دارد. سپس فرمود: دلسوزی کنید بر ارجمندی که خوار شده، و دارایی که ندار شده و دانایی که میان نادان ها تباه شده است.

قال: فعل و فاعله النَّبِيُّ - هذه: مبتدا - صفات: خبر مفرد - المؤمنین: مضاف إليه - حقاً: تأکید - اترکوها: فعل و فاعله و بارز، ها
 : مفعول به - مکارم: مفعول به - الأخلاق: مضاف إليه - الله: مبتدا - يحب: فعل و فاعله هو مستتر " خبر " - ارحموا: فعل و
 فاعله " و " بارز - عزیزاً: مفعول به - ذلّ: جمله وصفیه " فعل و فاعله هو مستتر " - افتقر: جمله وصفیه - ضاع: جمله وصفیه -
 جهال: مضاف إليه

جهال: اسم - جمع تکسیر (مفرد جاهل: مذکر - مشتق و اسم فاعل من المصدر جهل) - نكرة - معرب

فَلَمَّا أَطْلَقَهَا النَّبِيُّ (ص) رَجَعَتْ إِلَى أُخِيهَا «عَدِيٌّ» وَ هُوَ رَئِيسُ قَوْمِهِ بَعْدَ وَفَاةِ أَبِيهِ فَقَالَتْ لَهُ: يَا أُخِي إِنِّي رَأَيْتُ خِصَالًا مِنْ هَذَا
 الرَّجُلِ تُعْجِبُنِي رَأْيَتُهُ يُحِبُّ الْفَقِيرَ وَ يَفْكُ الْأَسِيرَ وَ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ يَعْرِفُ قَدَرَ الْكَبِيرِ وَ مَا رَأَيْتُ أَجْوَدَ وَ لَا أَكْرَمَ مِنْهُ. فَجَاءَ عَدِيٌّ
 إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ص) فَاسْلَمَ وَ اسْلَمَتِ سَفَانَةُ.

پس وقتی که پیامبر (ص) او را آزاد کرد به سوی برادرش «عَدِيٌّ» که بعد از وفات پدرش رئیس قومش بود بازگشت، پس به او
 گفت: ای برادرم، من از این مرد ویژگی هایی را دیدم که مورد خوشایند من واقع شد، او را دیدم که نیازمند را دوست داشت، و اسیر
 را آزاد می کرد، و بر کوچک رحم می کرد و ارزش بزرگ را می دانست، بخشنده تر و گرامی تر از او ندیدم. پس عدی نزد رسول خدا (ص)
 آمد سپس اسلام آورد و سفانه { نیز } اسلام آورد.

لَمَّا: قید زمان - أطلق: فعل و فاعله النبي (متضاد أسر) - ها: مفعول به - رجعت: فعل و فاعله هي مستتر - ها: مضاف إليه
 - عدی: بدل (خارج از اهداف) - هو: مبتدا - رئیس: خبر مفرد - قوم: مضاف إليه - وفاة: مضاف إليه - خصالاً: مفعول به -
 الرجل: مشار إليه - تُعْجِبُنِي: جمله وصفیه برای خصالاً " تُعْجِبُ: فعل و فاعله هي مستتر + نون وقایه + ي: مفعول به " - يُحِبُّ
 الْفَقِيرَ: جمله حالیه " چون ضمیره معرفه است (عربی دوازدهم درس دوم) - الْفَقِيرَ: مفعول به - قَدَرَ: مفعول به - الْكَبِيرِ:
 مضاف إليه - أَجْوَدَ: مفعول به - لا: برای تأکید بر منفی بودن جمله - أَكْرَمَ: معطوف - منه: جارّ و مجرور

جاء: فعل - عدی: فاعل " اسم ظاهر " - إلى رسول: جارّ و مجرور - الله: مضاف إليه - اسلم: فعل و فاعله هو مستتر (در باب
 إفعال ولی لازم مثل: أسرع " شتافت " - أفلح " رستگار شد " - أظلم " تاریک شد " - ...) - اسلمت: فعل و فاعله سَفَانَةُ " اسم
 ظاهر "

وَ اسْلَمَتِ قَبِيلَةُ طِيءٍ كُلُّهَا بَعْدَ مَا أَمَرَ النَّبِيُّ (ص) بِإِطْلَاقِ أَسْرَاهُمْ، الدَّفْتَرُ الْخَامِسُ مِنَ الْمَثْنَوِيِّ الْمَعْنَوِيِّ لِ « مَوْلَانَا جَلَالِ الدِّينِ
 الرَّومِيِّ » همه قبیله طيء بعد از اینکه پیامبر دستور آزادی اسیرانشان را داد اسلام آوردند. دفتر پنجم از مثنوی معنوی برای مولانا
 جلال الدین رومی :

گفت پیغمبر که رحم آرید بر
 وَ الَّذِي كَانَ عَزِيزًا فَاحْتَقَرَ
 جان من كان غَنِيًّا فَافْتَقَرَ « ... کسی که دارا بوده و فقیر شده است،
 أَوْ صَفِيًّا عَالِمًا بَيْنَ الْمَضَرِّ

و کسی که ارجمند بوده و حقیر شده یا برگزیده ی دانشمندی که بین نادان ها گرفتار شده است.

گفت پیغمبر که با این سه گروه
 وان سوم آن عالمی گاندر جهان
 رحم آرید از ز سنگید و ز کوه
 وان توانگر هم که بی دینار شد
 مبتلا گردد میان ابلهان

أسلمت: فعل - قبيلة: فاعل - طيء: مضاف إليه - كل: تأكيد - ها: مضاف إليه (قبيلة ی طيء همگی اسلام آوردند) - بعد: قيد زمان - ما: مصدریه (خارج از اهداف) - أمر: فعل - النبي: فاعل - بإطلاق: جار و مجرور - أسرا: مضاف إليه (أسرى: جمع تكسير و مفرده أسير) - هم: مضاف إليه

أسلمت: فعل ماضٍ - للغائبة - ثلاثی مزید (باب إفعال بزیاة حرف واحد " أ ") - لازم - معلوم - مبنی

الدفتر: مبتدا - الخامس: صفت (نعت) - من المثنوي: جار و مجرور - المعنوي: صفت - لمولا: جار و مجرور - نا: مضاف إليه - جلال الدين: بدل (نمی خوانیم) - الرومي: صفت - (بر اساس شهرت این شاعر " مولانا جلال الدين الرومي " کلاً علم گرفته) - خبر محذوف....

من: اسم موصول - كان غنياً: جمله صله - كان: فعل ناقص و اسمه هو مستتر - غنياً: خبر فعل ناقص " مفرد " و منصوب بالفتحة - افتقر: فعل و فاعله هو مستتر

افتقر: فعل ماضٍ - للغائب - ثلاثی مزید من باب افتعال (بزیاة حرفین اثنین) - لازم - معلوم - مبنی

الذي: معطوف - كان عزيزاً: جمله صله - كان: فعل ناقص و اسمه هو مستتر - عزيزاً: خبر مفرد ل فعل ناقص و منصوب بالفتحة - أحتقر: فعل و فاعله محذوف (فعل مجهول) و نائب فاعله هو مستتر - صفيّاً: معطوف - عالمّاً: صفت (نعت) - بين: قيد مكان - المضمر: مضاف إليه (اسم علم)

<p>مُضِر: نام قبيله ای مَكْرُمَة: بزرگواری «جمع: مَكَارِم» مَكْرُوب: اندوهگین يَحْمِي: پشتیبانی می کند (ماضی: حَمَى) يُطْعِم: خوراک می دهد (ماضی: أَطْعَمَ) يُعِين: کمک می کند (ماضی: أَعَانَ) = سَاعَدَ، نَصَرَ يُفَرِّجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ: اندوه غمگین را می زداید (ماضی: فَرَّجَ ...)</p>	<p>خَصَلَة: ویژگی «جمع: خِصَال» ذَلَّ: خوار شد (مضارع: يَذِلُّ) رَدَّ: برگردانید (مضارع: يَرُدُّ) سَلَام: آشتی = صَلَح ≠ حَزَب شَدَائِد: گرفتاری ها، سختی ها صَفِيّ: برگزیده « جمع: أَصْفِيَاء » ضَاع: تباه شد، گم شد (مضارع: يَضِيعُ) عِرْض: ناموس، آبرو «جمع: أَعْرَاض» فَأْك: باز کرد، رها کرد (مضارع: يَفُكُّ)</p>	<p>أَجُود: بخشنده تر، بخشنده ترین أُحْتَقِر: خوار شد (اِحْتَقَرَ، يَحْتَقِرُ) أَسَرَ: اسیر کرد (مضارع: يَأْسِرُ) أَسْلَمَ: مسلمان شد (مضارع: يُسَلِمُ) أَسْرَى: اسیران «مفرد: أسير» أَطْلَقَ: رها کرد (مضارع: يُطَلِّقُ) إِفْتَقَرَ: فقیر شد (مضارع: يَفْتَقِرُ) أَهْل: خانواده = أُسْرَة خَائِب: ناامید</p>
---	--	--

عَيْنُ الصَّحِيحِ وَ الخَطَا حَسَبَ نَصِّ الدَّرْسِ.

۱. قَالَ عَدِيٌّ يَا أُخْتِي إِنِّي رَأَيْتُ خِصَالًا مِنْ هَذَا الرَّجُلِ تُعْجِبُنِي. خطأ تعجبني: جمله وصفیه برای خصالاً صحیح
۲. فَلَمَّا أَطْلَقَ النَّبِيُّ (ص) سَفَانَةَ عَادَتْ إِلَى أُخِيهَا. خطأ
۳. كَانَ حَاتِمٌ يَرُدُّ مَنْ أَتَاهُ فِي حَاجَةٍ خَائِبًا. صحیح
۴. حَاتِمُ الطَّائِيِّ مَعْرُوفٌ بِالكَرَمِ. خطأ
۵. أُسِرَتْ سَفَانَةُ فِي غَزْوَةِ أُحُدٍ.

اعلموا - تَزَجَمَةُ الْفِعْلِ الْمُضَارِعِ (۲)

حروف «لَمْ، لِ، لا» بر سر فعل های مضارع می آیند و ظاهر و معنای آن را تغییر می دهند.

این حروف فعل مضارع را مجزوم می کنند:

يَذْهَبُ: مرفوع با ضمه - لَمْ يَذْهَبْ: مجزوم با سکون

يَذْهَبَانِ: مرفوع با ثبوت نون - لَمْ يَذْهَبَا: مجزوم با حذف نون

يَذْهَبْنَ: بدون علامت رفع - لَمْ يَذْهَبْنَ: بدون تغییر

حرف «لَمْ» فعل مضارع را به «ماضی ساده منفی» یا «ماضی نقلی منفی» تبدیل می کند؛ مثال:

يَسْمَعُ: می شنود - لَمْ يَسْمَعْ: نشنید، نشنیده است

تَذْهَبُونَ: می روید - لَمْ تَذْهَبُوا: نرفتید، نرفته اید

تَكْتُبْنَ: می نویسید - لَمْ تَكْتُبْنَ: ننوشتید، ننوخته اید

حرف «لِ» امر «بر سر فعل مضارع به معنای «باید» است و چنین فعلی معادل «مضارع التزامی» در فارسی می باشد؛ مثال:

تَرْجِعْ: بر می گردیم - لِيَتَرْجِعْ: باید برگردیم

يَعْلَمُونَ: می دانند - لِيَعْلَمُوا: باید بدانند

لام امر در حدّ کتب درسی فقط بر فعل های غایب و متکلم وارد می شود، پس در «لِيَتَذْهَبُوا» قطعاً لام ناصب است. (برای

اینکه بروید) چون فعل مخاطب می باشد.

در کتاب عربی پایه نهم با حرف «لاي» نهی «بر سر فعل مضارع مخاطب آشنا شدید؛ مثال:

تَيَأْسُ: نا امید می شوی - لا تَيَأْسُ: نا امید نشو

تُرْسِلُونَ: می فرستید - لا تُرْسِلُوا: نفرستید

لای نهی بر صیغه های غایب و متکلم معنای «نباید» می دهد و معادل «مضارع التزامی» منفی در فارسی است؛ مثال:

يُسَافِرُونَ: سفر می کنند - لا يُسَافِرُوا: نباید سفر کنند

يُسَافِرُ: سفر می کنیم - لا يُسَافِرُ: نباید سفر کنیم

حروف «لَمْ، لِ، لا» در انتهای فعل مضارع تغییراتی ایجاد می کنند. (به جز در ساخت هایی مانند يَفْعَلْنَ و تَفْعَلْنَ)

دقت کنید که لَمْ را با «لَمْ: برای چه» اشتباه نگیرید. لَمْ تُسَافِرْ إِلَى طَهْرَانَ: چرا به تهران سفر می کنی؟

إِخْتَبِرْ نَفْسَكَ؛ تَرَجِمِ الْآيَاتِينَ وَ الْحَدِيثَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الدَّرْسِ.

۱- ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ اندوهگین مشو قطعاً (زیرا) خدا همراه ماست. - لای نهی - تَحْزَنْ: فعل مجزوم بالسکون

۲- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ قطعاً خداوند سرنوشت گروهی را تغییر نمی دهد تا اینکه خودشان

سرنوشتشان را تغییر بدهند. لا: حرف نفی - يُغَيِّرُ: مرفوع با ضمه - حَتَّى: حرف ناصب - يُغَيِّرُوا: فعل منصوب با حذف نون

۳- لَا تَظْلِمْ كَمَا لَا تُجِبُّ أَنْ تُظْلَمَ وَ أَحْسِنْ كَمَا تُجِبُّ أَنْ يَحْسَنَ إِلَيْكَ.

ظلم نکن همانطور که دوست نداری مورد ظلم واقع شوی و نیکی کن همانطور که دوست داری به تو نیکی شود.

لا: حرف نهی - تَظْلِمْ: مجزوم با سکون - لا: حرف نفی - تُحِبُّ: مرفوع با ضمه

چند نکته:

نکته (۱) : فعل نهی همان فعل مضارع است.

نکته (۲) : ترجمه فعلی مانند «لِيَعْلَمُوا» فقط در جمله و در متن امکان پذیر است؛

مثال: تَكَلَّمْتُ مَعَ أَصْدِقَائِي لِيَعْلَمُوا كَيْفَ يُمَكِّنُ لَهُمْ أَنْ يَنْجَحُوا فِي بَرَامِجِهِمْ.

با دوستانم سخن گفتم تا بدانند چگونه برایشان امکان دارد که در برنامه هایشان موفق شوند.

قال المُدِيرُ: إِنَّ الإِمْتِحَانَ تُسَاعِدُ الطُّلَابَ لِيَتَعَلَّمُوا دُرُوسَهُمْ فَلِيَعْلَمُوا ذَلِكَ وَ عَلَيْهِمْ أَنْ لَا يَخَافُوا مِنْهَا.

مدیر گفت: آزمون ها دانش آموزان را برای یادگیری درس هایشان کمک می کند و باید این را بدانند و بر آنان لازم است که از آن ترسند.

نکته (۳) : حرف «لِ» بر سر ضمیرها به «لَ» تبدیل می شود؛ مثال:

لَهَا، لَهُمْ، لَهَنَّ، لَهُمَا، لَكَ، لِكَ، لَكُمْ، لَكَنَّ، لَكُما، لَنَا. در «لِ» این گونه نیست.

نکته (۴) : تاکنون با دو نوع حرف «لِ» آشنا شده اید، یکی بر سر اسم (ضمیر نیز اسم

محسوب می شود) و دیگری بر سر فعل مضارع می آید؛ تشخیص معنای هر یک فقط داخل متن امکان دارد:

۱- « لِ » به معنای «مال، از آن» مانند «لِمَنْ تِلْكَ الشَّرِيحَةُ؟»؛ یعنی «آن سیم کارت مال کیست؟»

« لِ » به معنای «برای» مانند «إِشْتَرَيْتُ حَقِيْبَةً لِلْسَفَرِ»؛ یعنی «چمدانی برای سفر خریدم.»

« لِ » به معنای «داشتن» مانند «لِي شَهَادَةٌ فِي الْحَاسُوبِ»؛ یعنی «مدرک رایانه دارم.»

۲- « لِ » به معنای «باید» مانند «لِتَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ.»؛ یعنی «باید به خدا توکل کنیم.»

« لِ » به معنای «تا» مانند «ذَهَبْتُ إِلَى الْمَتْجَرِ لِأَشْتَرِيَ بَطَارِيَّةً لِجَوَالِي» یعنی «به مغازه رفتم تا باتری برای تلفن همراهم بخرم.»

حرف « لِ » پس از حرف هایی مانند «و، فَ» معمولاً ساکن می شود که در این حالت لام امر (جازم) است.

مثال: فَ + لِ + يَعْمَلُ = فَالْيَعْمَلُ: پس باید انجام دهد.

إِخْتِيزْ نَفْسَكَ: تَرِجِمِ الْعِبْرَاتِ التَّالِيَةَ حَسَبَ الْقَوَاعِدِ.

۱- ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ستایش از آن (مخصوص) خدا پروردگار جهانیان است. لِ: حرف جر + اسم " الله "

۲- بُعِثَ النَّبِيُّ (ص) لِيَهْدِيَ النَّاسَ. پیامبر فرستاده شد تا مردم را هدایت کند. لِ: لام ناصب (لام تعلیل) + مضارع (منصوب)

۳- لِنَسْتَمِعَ إِلَى الْكَلَامِ الْحَقِّ. باید به سخن حق گوش بدهیم. لِ: لام امر (جازم) + مضارع (مجزوم)

۴- لِمَنْ هَذِهِ الْجَوَازَاتِ؟ این گذرنامه ها برای کیست؟ لِ: حرف جرّ + اسم (مَنْ : اسم استفهام)

التمرین الأول : ضَعِ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً لِلتَّوْضِيحَاتِ التَّالِيَةِ مِنْ كَلِمَاتِ مُعْجَمِ الدَّرْسِ.

۱. الَّذِي لَا رَجَاءَ لَهُ لِلنَّجَاحِ فِي هَدَفِهِ: خَائِبٌ (نا امید)

۲. أَصْبَحَ فَقِيرًا وَ لَا ثَرَوَةً لَهُ: افْتَقَرَ

۳. الَّذِي حَزْنُهُ كَثِيرٌ: مَكْرُوبٌ

۴. الْأُسْرَةُ وَ الْأَقْرَبَاءُ: أَهْلٌ

۵. أَعْطَاهُ الطَّعَامَ: أَطْعَمَهُ

التمرین الثانی: اُکْمِلْ تَرْجَمَةَ الْآيَاتِ ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

۱- ﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعَتِهِ﴾ توانمند از توانمندی خودش **باید انفاق کند**. المجرور بِحَرْفِ الْجَارِ: **سَعَتِهِ**

ذو: فاعل - سعة: مضاف إليه - ذوسعة: توانمند

۲- ﴿وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ سخنشان تو را **نباید غمگین کند**؛ زیرا ارجمندی همه از آن خداست. الفاعل: **قَوْلُهُمْ**

ک: مفعول به - هم: مضاف إليه - إن: حرف مشبّه بالفعل - العزّة: اسم إن - لله: خبر إن " شبه جمله " - جميعاً: قيد حالت توجه: يحزّن: ناراحت می شود (لازم) - يحزّن: ناراحت می کند (متعدی)

۳- ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ...﴾ و از آنچه نام خدا بر آن **برده نشد (برده نشده است)** نخورید.

نائب الفاعل: **اسم** و المضاف إليه: **الله**

۴- ﴿أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا...﴾ آیا مگر به آسمان بالای سرشان **نگاه نکردند (نگاه نکرده اند)** که چگونه

آن را ساخته ایم؟! الفعل المضارع و صيغته: ينظروا: **فعل مضارع مجزوم بحذف النون - للغائبين**

۵- ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ...﴾ آیا **ندانستند (ندانسته اند)** که تنها خداست که از بندگانش توبه را می

پذیرد؟ الجارّ و المجرور: **عن عباد**

۶- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَ لَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ...﴾ و کسانی که به خدا و

فرستادگانش ایمان آوردند و میان هیچ یک از آنان **فرق نگذاشتند** (خدا) مزدهایشان را به آنها خواهد داد. المفعول: هم (یؤتیهم

) - أجور

التمرین الثالث: اِقْرَأِ الْآيَاتِ التَّالِيَةَ ثُمَّ اِنْتِخِبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ.

۱. ﴿...عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

الف- مؤمنان تنها باید بر خدا توکل کنند. • ب- مؤمنان فقط به خدا توکل می کنند. ○

ف+ل+مضارع لام ۱۰۰ درصد جازم (لام امر: باید) - كسره ی انتهای فعل عارضی - یک سوال: تنها یا فقط ترجمه کدام کلمه است؟ تقدیم جار و مجرور در این عبارت بر حصر دلالت دارد.

۲. ﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَ لَكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا...﴾ بادیه نشینان گفتند:

الف- ایمان می آوریم بگو ایمان نمی آورید بلکه بگویید در سلامت می مانیم. ○

ب- ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده اید بلکه بگویید اسلام آوردیم. •

آمنّا " ایمان آوردیم " - لم تؤمنوا: ماضی منفی - أسلمنا: اسلام آوردیم

۳. ﴿أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ...﴾

الف- آیا ندانسته اند که خدا روزی را برای هرکس بخواهد می گستراند؟ •

ب- آیا نمی دانند که خدا روزی را برای هرکس بخواهد فراوان می کند؟ ○

" لم يعلموا: ماضی منفی " - يبسط: می گستراند

۴. ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ بگو او خداوند یکتاست خدا بی نیاز است.

الف- ... نمی زاید و زاده نمی شود و کسی همانندش نیست. ○

ب- ... نزاده و زاده نشده و کسی برایش همتا نبوده است. •

" لم + مضارع: ماضی منفی ساده یا نقلی "

۵. ﴿ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴾ پس پروردگار این خانه را ...

الف- ... می پرستند زیرا در گرسنگی خوراکشان داد و از ترس (دشمن) در امان نهاد. ○

ب- ... باید پرستند همان که در گرسنگی خوراکشان داد و از بیم (دشمن) ایمنشان کرد. ●

ف+ل + مضارع " لام امر: باید "

التمرین الرابع: تَرْجِمِ الْجُمْلَةَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الدَّرْسِ ثُمَّ عَيِّنِ صَيَغَةَ الْأَفْعَالِ فِيهَا.

۱. لَا تَرْجِعْ إِلَى بَيْتِكَ: به خانه ات باز نگرد. لاترجع: مضارع للنهي - للمخاطب

۲. لَمْ يَرْجِعْ صَدِيقِي: دوستم برنگشت (برنگشته است) - معادل ماضی منفی ساده یا نقلی (لم + مضارع: ماضی

منفی ساده یا نقلی) - للغائب

۳. أَحْوَابِي لَمْ يَرْجِعْنَ: خواهرانم بازنگشته اند (باز نگشتند) - للغائبات أخوات: جمع مؤنث سالم

۴. لَا يَرْجِعْ صَدِيقِي: دوستم نباید باز گردد- مضارع للنهي - للغائب

۵. أُخْتِي لَا تَرْجِعْ: خواهرم باز نمی گردد. - مضارع منفی - للغائبة

التمرین الخامس: اِنْتِخِبِ الْجَوَابَ الصَّحِيحَ.

۱. أَنَا --- فِي السَّنَتَيْنِ الْمَاضِيَتَيْنِ. لَنْ أُسَافِرَ - لَمْ أُسَافِرَ - لِكَيْ أُسَافِرَ

لم أُسَافِرَ (ماضی منفی) لم: از حروف جازمه - دلیل انتخاب: فی السنتين الماضيتين

لَنْ أُسَافِرَ: سفر نخواهم کرد (آینده منفی) - لِكَيْ أُسَافِرَ: تا سفر کنم (مضارع التزامی) لَنْ و لِكَيْ: حروف ناصبه

۲. عَلَيكَ بِالْمُحَاوَلَةِ وَ --- فِي حَيَاتِكَ. أَنْ تَيَاسَّ - كَيْ تَيَاسَّ - لَا تَيَاسَّ

و او تبدیل به " ف " انتخاب: لا تياس

۳. أُرِيدُ --- إِلَى سَوْقِ الْحَقَائِبِ. أَنْ أَذْهَبَ - لَمْ أَذْهَبَ - إِنْ أَذْهَبَ أَنْ أَذْهَبَ: که بروم

۴. هُوَ --- إِلَى الْمَلْعَبِ غَدًا. لَنْ يَرْجِعَ - مَا رَجَعَ - لَمْ يَرْجِعْ

لَنْ يَرْجِعَ: باز نخواهد گشت دلیل انتخاب: غداً

۵. مَنْ --- يَنْجَحُ فِي أَعْمَالِهِ. لَا يَجْتَهِدُ - لَا يَجْتَهِدُ - يَجْتَهِدُ يَجْتَهِدُ فعل شرط مجزوم

التمرین السادس: عَيِّنِ التَّيْتِ الْفَارِسِيَّ الَّذِي يَرْتَبِطُ بِالْحَدِيثِ فِي الْمَعْنَى.

۱. الْمُؤْمِنُ قَلِيلُ الْكَلَامِ كَثِيرُ الْعَمَلِ. أ- کم گوی و گزیده گوی چون دُرُ تا ز اندک تو جهان شود پُر

قلیل: خبر مفرد - كثير: خبر مفرد دوم

۲. الْعَالِمُ بِلَا عَمَلٍ كَالشَّجَرِ بِلَا ثَمَرٍ. ب- علم کز اعمال نشانش نیست کالبدی دارد و جانش نیست

بلاعمل: جار و مجرور - كالشجر: خبر " شبه جمله " (جار و مجرور) - بلاثمر: جار و مجرور

۳. أَمَرَنِي رَبِّي بِمُدَارَاةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِدَاءِ الْفَرَائِضِ.

ه: آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است با دوستان مروّت با دشمنان مدارا

۴. عَدَاوَةُ الْعَاقِلِ خَيْرٌ مِنْ صَدَاقَةِ الْجَاهِلِ. و- دشمن دانا که غم جان بود بهتر از آن دوست که نادان بود

۵. الدَّهْرُ يَوْمَانِ يَوْمٌ لَكَ وَ يَوْمٌ عَلَيْكَ. د- روزگارست آن که گه عزّت دهد گه خوار دارد چرخ بازیگر ازین بازیچه ها بسیار دارد

الدَّهْرُ: مبتدا - يومان: خبر مفرد - يومٌ: بدل - لك: جار و مجرور - معطوف - عليك: جارّ و مجرور لك و عليك متضاد اند

۶. خَيْرُ الْأُمُورِ أَوْسَطُهَا. ج- اندازه نگه دار که اندازه نکوست هم لایق دشمن است و هم لایق دوست

خير: مبتدا - الأمور: مضاف إليه - أوسط: خبر مفرد - ها مضاف إليه خير، أوسط: اسم تفضیل

التمرین السابع: اُكْتُبْ مُفْرَدَ هَذِهِ الْكَلِمَاتِ.

فرائض: فريضة	محاوَلات: مُحاوَلَة- مصدر	أقرباء: قريب	أجور: أجر
أنفُس: نفس	باب مفاعلة	أصفياء: صفيّ	أعراض: عرض (آبرو)
مكارِم: مَكْرَمَة	أسرى: أسير	أنظار: نظر	أصحاب: صاحب
صفحات: صفحة	جُهال: جاهل	أخلاق: خُلُق	تلميذات: تلميذة
	خِصال: خِصَلَة		

التمرین الثامن: ضَعْ عَلامَةَ = بَيِّنَ المُرادِفِينِ وَ عَلامَةَ ≠ بَيِّنَ المُضادِّينِ.

أهل (جمعه: أهالي - أهلون) = أسرة (جمعه: أُسر)	سلام (مرادفه: صلح - يَسلِم) ≠ حرب
يُعين (باب إفعال) = ينصر - يساعد	مكروب = محزون (≠ مسرور - فَرِح)
ضاع (گم شد) ≠ وُجِدَ (یافته شد - پیدا شد)	بُعِثَ = أُرِيبِل (فرستاده شد)
حُزن ≠ فَرَح (= سرور)	بنينا = صَنعنا
طعام (جمعه: أَطعمَة) = غِذاء (جمعه: أَغذِية)	آتى (مرادفه: أعطى - وهب - منح - ...) ≠ أَخَذَ
ضياء (مرادفه: نور- ضوء) ≠ ظلام (ظُلْمَة)	صدق ≠ كِذِب

تست درس ششم عربی یازدهم مشترک با کلید-کنکور ۹۸،۹۹،۱۴۰۰-حسن اسدی «قزوين»-زینب کسمائی «تهران»-@asha0

***

۱- «إنّها كانت من أشهر مستشرقى القرن العاشر الهجرى، و كانت تقدر أن تُلقى محاضراتها العلمیة بأكثر من خمس لغات عالمیة!»:
عمومى ریاضى خارج ۹۸

۱) همانا او مشهورترین خاورشناس در قرن دهم هجرى بود، و قادر بود به بیش از پنج زبان جهانى سخنرانى علمى ایراد کند!
۲) وى حقیقتاً مشهورترین خاورشناس سدهى دهم هجرت بوده که به بیش از پنج زبان بین المللى مى توانست سخنرانى علمى کند!
۳) وى بى گمان از مستشرقان مشهور در سدهى دهم هجرت بود، و قدرت داشت به بیش از پنج زبان در جهان سخنرانیهائى علمى کند!
۴) قطعاً او از مشهورترین مستشرقان قرن دهم هجرى بود، و مى توانست سخنرانیهائى علمى خود را به بیش از پنج زبان بین المللى ایراد کند!

۲- عین الصحیح: ریاضى ۹۸

۱) إِنَّمَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ، هُوَ اللَّهُ: كسى که نزاده و زاده نشده، فقط الله است!
۲) جَاءَتِ الأُمُّ بِالْحَبُوبِ لِفراخها الصَّغِيرَة: مادر با دانه ها نزد جوجه های كوچك آمد!
۳) يُنْفِقُونَ مِنْ أَحْسَنِ ما يُحِبُّونَ أَكْثَرَ مِنْ قَبْلِ: با كمال ميل از نيكوترين چيزى كه دوست مى دارند، انفاق مى كنند!
۴) عندما يُلقى الخطيبُ محاضرةً يُنصت الحَضارُ له: وقتى سخنران سخنرانى مى كرد حاضران با سكوت به او گوش مى كردند!

۳- عَيْنَ مَا فِيهِ التَّهْيِ عَنْ الْقِيَامِ بِالْعَمَلِ: عمومی ریاضی خارج کشور ۹۸

(۱) لا نجاح و لا فوز لمن يُرْبِدُهُمَا بلا جهد و عمل!

(۲) لا حيلة لنا إلا التمسك بالعمل و الالتزام بالعهود!

(۳) لا تَبْلُغُونَ بأقوالكم آمالكم، فإنَّ الهمة دواؤكم!

(۴) لا تَغْتَرُّوا بما لديكم، فربَّما يزول في لحظة!

۴- عَيْنَ مَا فِيهِ طَلَبٌ لِلْقِيَامِ بِالْفِعْلِ: تجربی ۹۸

(۱) ليذهبوا إلى المدرسة!

(۲) قاموا ليذهبوا إلى المدرسة!

(۳) لهمم إِمَّا الذَّهَابَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ و إِمَّا البقاء فيها!

(۴) هم اجتمعوا للذهاب إلى المدرسة قبل فوات الفرصة!

۵- «لَا تَعِشْ فِي الْمَاضِي و مَا وَقَعَ فِيهِ حَتَّى لَا يُضَيِّعَ مُسْتَقْبَلُكَ!»: زبان خارجه ۹۹

(۱) در گذشته و آنچه در آن رخ داده است زندگی مکن تا آینده ات تباه نشود!

(۲) در گذشته ها و چیزهایی که در آنها رخ داده بود زندگی مکن تا آینده تو ضایع نگردد!

(۳) برای اینکه آینده خود را تباه نسازی، در گذشته و آنچه در آن روی داد، زندگی مکن!

(۴) برای تباه نساختن آینده خویش، در گذشته و چیزی که در آن واقع می شود، زندگی منماید!

۶- عَيْنَ الْخَطَا: عمومی انسانی داخل ۹۹

(۱) الأسرى: هم من الَّذِينَ يُغْلَبُونَ في الحرب، فيأخذهم العدو!

(۲) الأسرة: أعضاء البيت الواحد يعيشون معًا كالأهل!

(۳) الأسيرة: من الوسائل التي تُستعمل للنوم كالفرش!

(۴) الإسراء: حركة الشخص ليلاً و نهاراً إلى مكان!

۷- عَيْنَ الْخَطَا فِي ضَبْطِ الْحَرَكَاتِ: تجربی ۹۹

(۱) اسْتَلِمَ الْأَدْوِيَةَ فِي الصَّيْدِيَّةِ فِي نِهَائِهِ مَمَّرَ الْمُسْتَوْصَفَ!

(۲) لِلزَّرَافَةِ صَوْتٌ يُحَدِّدُ الْحَيَوَانَاتِ حَتَّى تَبْتَعِدَ عَنِ الْخَطَرِ!

(۳) إِنَّ الْأَمْتِحَانَاتِ تَسَاعِدُ طُلَّابَ الْمَدَارِسِ لِتَعْلُمَ دُرُوسَهُمْ!

(۴) عَلَى كُلِّ النَّاسِ أَنْ يَتَعَايَشُوا مَعَ بَعْضِهِمْ تَعَايُشًا سَلْمِيًّا!

۸- عَيْنَ الْخَطَا فِي ضَبْطِ حَرَكَاتِ الْكَلِمَاتِ: اختصاصی انسانی داخل ۹۹

(۱) لِلزَّرَافَةِ صَوْتٌ يُحَدِّدُ الْحَيَوَانَاتِ حَتَّى تَبْتَعِدَ عَنِ الْخَطَرِ!

(۲) نَقَارُ الْحَشَبِ طَائِرٌ يَنْقُرُ جِدْعَ الشَّجَرَةِ بِمَنْقَارِهِ عَشْرَ مَرَّاتٍ فِي الثَّانِيَةِ!

(۳) رَأْيُهُ يُحِبُّ الْفَقِيرَ وَ يَفْكُ الْأَسِيرَ وَ يَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَ يَعْرِفُ قَدْرَ الْكَبِيرِ!

(۴) بِلَادُنَا غَنِيَّةٌ بِاللَّفِطِ وَ هِيَ تُصَدَّرُ قِسْمًا مُهَمًّا مِنْهُ إِلَى الْبِلَادِ الْوَسَائِعِ!

۹- «إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ»: تجربی ۱۴۰۰

(۱) همانا الله چیزی را که در دل قوم وجود دارد دگرگون نمی کند مگر وقتی که درون خویش را دگرگون کنند!

(۲) قطعاً الله در آنچه در اقوام وجود دارد تغییر ایجاد نمی کند مگر زمانی که آنچه در دلهاشان هست تغییر کند!

(۳) همانا خداوند آنچه را در قومی هست تغییر نمی دهد تا اینکه آنچه را در دلها خود دارند تغییر دهند!

(۴) قطعاً خداوند چیزی را که در دل اقوام هست دگرگون نمی سازد مگر اینکه ابتدا دلها خود را دگرگون نمایند!

۱۰- ﴿أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾: زبان ۱۴۰۰

- ۱) و آیا ندانسته اند که خداوند روزی را برای هر کس بخواهد می گستراند!
  - ۲) و آیا نمی دانند که الله روزیها را برای هر کس بخواهد گسترش می دهد!
  - ۳) آیا و ندانسته اند که الله روزیهای خود را برای کسی می گستراند که بخواهد!
  - ۴) آیا و نمی دانند که خدا برای کسی که از او بخواهد روزی خود را می گستراند!
- ۱۱- «لَنْفَكَّرَ عَنِ الْعَالَمِ وَمَا فِيهِ حَتَّى نَعْلَمَ أَنَّ ذَلِكَ مَا خُلِقَ بَاطِلًا، وَإِنْ لَمْ نُدْرِكْ كَلَّ دَلَائِلِ الْخَلْقَةِ!»: زبان ۱۴۰۰
- ۱) می بایست به دنیا و هر چه در آن است بیندیشیم زیرا آن بیهوده آفریده نشده، و حتی اگر چیزی از علل آفرینش را درنیابیم!
  - ۲) ما درباره این عالم و آنچه در آن است خواهیم اندیشید زیرا بیهوده خلق نشده است، اگرچه نتوانیم همه علت‌های خلقت را درک کنیم!
  - ۳) باید درباره جهان و آنچه در آن است بیندیشیم تا بدانیم که آن، باطل خلق نشده است اگر چه همه دلایل آفرینش را درک نکنیم!
  - ۴) برای اندیشیدن به عالم و هر آنچه در اوست بایستی بدانیم که عالم باطل آفریده نشده، حتی در صورتی که هیچیک از دلایل خلقت را نیافتیم!

۱۲- «إِنْ لَمْ تُزْرَعْ أَشْجَارٌ جَدِيدَةٌ مَكَانَ الْأَشْجَارِ الَّتِي تُقَطَّعُ فَلنتَتَوَقَّعُ هدم الغابات!»: اختصاصی معارف ۱۴۰۰

- ۱) اگر درختان تازه را به جای درختان قطع شده نکاری، باید منتظر از بین رفتن جنگلها باشیم!
- ۲) اگر به جای درختانی که قطع می کنی درختانی جدید نکاری، نابودی جنگلها را باید پیش بینی کنیم!
- ۳) اگر به جای درختانی که قطع می گردد درختان جدیدی کاشته نشود، باید در انتظار نابودی جنگلها باشیم!
- ۴) اگر درختان تازه ای کاشته نشوند به جای درختان بریده شده، از بین رفتن جنگلها را پیش بینی می کنیم!

۱۳- عَيْنُ الْخَطَا: اختصاصی انسانی ۱۴۰۰

- ۱) لِنَجْتَنِبَ أَيَّ إِسَاءَةٍ، وَ هَذَا رِسَالَةُ الْإِسْلَامِ: ما باید از هر بدی دوری کنیم، و این پیام اسلام است!
  - ۲) تَعَالَى لِنُؤَكِّدَ عَلَى الْحَرِيَّةِ وَعَلَى التَّعَايُشِ مَعًا: بیا تا بر آزادی و بر همزیستی با یکدیگر تأکید کنیم!
  - ۳) كَلَّمْنَا بِمَا لَدَيْنَا فَرِحُونَ، فَلِهَذَا لَنُفَكِّرُ بِالتَّغْيِيرِ: ما به آنچه هستیم خوشحالیم، لذا هرگز به تغییر فکر نمی کنیم!
  - ۴) نَحْنُ خُمْسُ سَاكِنِي الْعَالَمِ، نَعِيشُ فَوْقَ هَذِهِ الْأَرْضِ: ما یک پنجم ساکنان جهان هستیم که روی این زمین زندگی می کنیم!
- ۱۴- «كثير من إختراعات الإنسان الحديثة ليست في مجال الإعمار و البناء، لأنه لم يستفد من جانبها النافع!»: عمومی انسانی خارج ۱۴۰۰

- ۱) بسیاری از اختراعات انسان در زمینه آباد کردن و ساختن، جدید نیست زیرا او از جنبه مفید آن استفاده نمی کند!
- ۲) تعداد زیادی از اختراعات انسان در بخش آبادسازی و ساختمان بکار نرفته است، زیرا او از جنبه سودمند آن بهره می برد!
- ۳) بسیاری از اختراعات جدید انسان در زمینه آبادانی و ساخت نیست، زیرا او از قسمت مفید آنها استفاده نکرده است!
- ۴) تعداد زیادی از اختراعات جدید انسان در زمره آبادانی و ساختمان نمی باشد، بخاطر اینکه از بخش مفید آن بهره برداری نشده است!

۱۵- عَيْنُ الْخَطَا: اختصاصی انسانی خارج ۱۴۰۰

- ۱) إِذَا أَرَدْنَا أَنْ لَا تَتَعَبَ مِنَ الْمَصَائِبِ: هرگاه بخواهیم که از مصیبتها خسته نشویم،
- ۲) فَلتَقْبَلْ أَنْ لَا نَحْزَنَ أَنْفُسَنَا بِالمشاكل الجزئية: باید بپذیریم که درونمان با مشکلات جزئی ناراحت نشود،
- ۳) وَ كُلِّ مَشَاكِلِ الدُّنْيَا لِلْإِنْسَانِ الذَّكِيِّ جَزْئِيَّةٌ حَقًّا: و همه مشکلات دنیا برای انسان باهوش واقعا جزئی است،
- ۴) إِنْ كُنَّا مِنَ الْعُقَلَاءِ لَا نُصْبِحُ مُنْزَعَجِينَ أَبَدًا!: اگر از عاقلان باشیم هرگز آزرده نمی شویم!

۱۶- ﴿أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ﴾: اختصاصی معارف ۱۴۰۰

- ۱) آیا و نمی دانند که الله آنچه را در دل نهاده اند و آنچه را در ظاهر دارند می داند؟
- ۲) و آیا نمی دانند که خداوند آنچه را پنهان می کنند و آنچه را علنی می سازند میداند؟
- ۳) آیا و آگاه نیستند که الله نسبت به چیزی که پنهان کرده اند و چیزی که آشکار کرده اند آگاه است؟
- ۴) و آیا آگاه نیستند که خداوند نسبت به آنچه مخفی نمی کنند و چیزی که آشکار نمی سازند آگاه است؟

۱۷- « با دوستانم سخن گفتم تا بدانند چگونه برایشان امکان دارد که در برنامه هایشان موفق شوند». عین الصحیح: زبان ۱۴۰۰

- ۱) تحدّثتُ مع زملائي حتى يعلموا كيف يُمكنهم التّجّاح في البرامج.
- ۲) حدثتُ أصدقائي ليفهموا كيف يستطيعون أنّهم التّقدم في برامجهم.
- ۳) تكلمتُ مع أصدقائي ليعلموا كيف يُمكن لهم أن ينجحوا في برامجهم.
- ۴) كلّمتُ زملائي أن يفهموا كيف يستطيعون لهم أن يتقدّموا في البرامج.

۱۸ - عین ما فيه لام الأمر: ریاضی ۱۴۰۰

- ۱) عند مشاهدة آثار قدرة الله ليخشع القلب!
- ۲) ساعد أصدقاءك ليخرجوا من مشاكلهم بسهولة!
- ۳) يجب على الإنسان كثيرًا من المحاولات ليُصلح نفسه!
- ۴) ذهب صديقي إلى متجر آخر ليشتري سروالاً أرخص!

۱۹- عین ما فيه الام الأمر: زبان ۱۴۰۰

- ۱) أثار الله قلبنا بالعلوم النّافعة لنذكره!
- ۲) تُطلق سمكةُ السهم قطراتِ الماء لتسقط الحشرة!
- ۳) جلسنا أمام التّلفاز لنشاهد فلمًا رائعًا!
- ۴) إنّ فراخَ « برناكل » لتسقط و إلا لا تتعلّم الطيران!

۲۰- عین معنی حرف اللّام یختلف عن الباقي في فعل «لننتبه»: اختصاصی انسانی ۱۴۰۰

- ۱) إن نقصد أن نَسبح في الماء فلننتبه إلى عمقه!
- ۲) تكلم أبي معنا لننتبه إلى المخاطر التي أمامنا!
- ۳) لننتبه حتى نَشاهد جمال الطّبيعة في كلِّ شيء!
- ۴) إنّ الامتحانات قريبة فلننتبه إلى فرصنا القليلة!

۲۱- عین الصحیح للفراغ: «... مجالسةُ هذا الصّديق المجتهد إلى نَجاحٍ في أعمالنا أكثر من قَبْل» عمومی انسانی خارج ۱۴۰۰

- ۱) اقتربتنا
- ۲) تقرّبتنا
- ۳) قرّبتنا
- ۴) قرّبت منّا

۲۲- عین « اللام » یختلف (في المعنى): اختصاصی انسانی خارج ۱۴۰۰

- ۱) إن نطلب أن نتعلّم العلم فلنجالس المتفهمين!
- ۲) نحتاج إلى الثّراب و السّماد لينمو الورد!
- ۳) ليُشجّع المتفهمون الّلاعبين في المسابقات!
- ۴) إنّ المؤمنین ليُطعموا المساكينَ و ما يأكلون!

۲۳- عین الخطأ في ضبط حركات الحروف: زبان ۱۴۰۰

- ۱) إنّ الامتحانات تُساعدُ الطلاب لِتعلّم دُرُوسهم، فلَيعلّموا ذلك.
- ۲) لِلدّلفين ذاكِرَةٌ قويّةٌ و سمعُهُ يَفوقُ سَمعَ الإنسانِ عَشَرَ مَرّاتٍ.
- ۳) إنّ الكُتُبَ طعامِ الفِكرِ، و لِكُلِّ فِكرٍ طَعامٌ، كما تُوجَدُ أطعمَةٌ لِكُلِّ جِسمٍ.
- ۴) في يَوْمٍ مِنَ الأيَّامِ شاهدَ المُعلِّمُ جَماعةً مِنَ المُسافِرِينَ واقِفِينَ أمامَ مَسجِدِ القَريّةِ.

کلید سؤالات:

سؤال	جواب	سؤال	جواب	سؤال	جواب	سؤال	جواب	سؤال	جواب
۱	۴	۶	۴	۱۱	۳	۱۶	۲	۲۱	۳
۲	۱	۷	۳	۱۲	۳	۱۷	۳	۲۲	۲
۳	۴	۸	۴	۱۳	۳	۱۸	۱	۲۳	۱
۴	۱	۹	۳	۱۴	۳	۱۹	۴		
۵	۱	۱۰	۱	۱۵	۲	۲۰	۲		